

Samling af Afgørelser

Sag C-337/13

**Almos Agrárkülkereskedelmi Kft
mod**

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria)

»Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 90 — nedsættelse af afgiftsgrundlaget — rækkevidden af medlemsstaternes forpligtelser — direkte virkning«

Sammendrag – Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. maj 2014

1. *Harmonisering af afgiftslovgivningerne — det fælles merværdiafgiftssystem — beskatningsgrundlag — nedsættelse i tilfælde af annullation, afbestilling, ophævelse eller afslag i prisen — national bestemmelse, som ikke fastsætter nedsættelse i tilfælde af ikke-betaling af prisen — lovlig — betingelser — en medlemsstats anvendelse af undtagelsen, der er fastsat i tilfælde af ikke-betaling eller afslag i prisen*

(Rådets direktiv 2006/112, art. 90, stk. 1 og 2)

2. *Harmonisering af afgiftslovgivningerne — det fælles merværdiafgiftssystem — beskatningsgrundlag — artikel 90, stk. 1, i direktiv 2006/112 — nedsættelse i tilfælde af annullation, afbestilling, ophævelse eller afslag i prisen — direkte virkning*

(Rådets direktiv 2006/112, art. 90, stk. 1)

3. *Harmonisering af afgiftslovgivningerne — det fælles merværdiafgiftssystem — beskatningsgrundlag — nedsættelse i tilfælde af annullation, afbestilling, ophævelse eller afslag i prisen — national bestemmelse, som gør en sådan nedsættelse betinget af visse formaliteter — lovlig — betingelser — proportionalitet*

(Rådets direktiv 2006/112, art. 90, stk. 1, og art. 273)

1. Bestemmelserne i artikel 90 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national bestemmelse, som ikke fastsætter nedsættelse af grundlaget for merværdiafgiften i tilfælde af ikke-betaling af prisen, hvis den i denne artikels stk. 2 fastsatte undtagelse finder anvendelse. Denne opregning bør imidlertid i så fald dække alle de andre tilfælde i medfør af samme artikels stk. 1, hvor den afgiftspligtige efter indgåelsen af aftalen om en transaktion ikke opnår en del af modydelsen eller denne overhovedet, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

Denne artikel 90, stk. 1, er dog udtryk for et grundlæggende princip i dette direktiv, hvorefter afgiftsgrundlaget er den faktisk modtagne modydelse, og hvoraf følger, at skatte- og afgiftsmyndighederne ikke kan opkræve et beløb i moms, der er højere end det, den afgiftspligtige person har modtaget.

Ikke desto mindre giver artikel 90, stk. 2, medlemsstaterne mulighed for at fravige denne regel i tilfælde af ikke-betaling eller kun delvis betaling af transaktionens pris. Denne nationale bestemmelse må imidlertid anses for at være et resultat af denne medlemsstats udøvelse af undtagelsesmuligheden, som den er blevet tildelt i medfør af denne artikel.

Det skal således i denne forbindelse bemærkes, at hvis ikke-betalingen eller den kun delvise betaling af købsprisen sker, uden at kontrakten er blevet ophævet eller annulleret, skal køberen stadig betale den aftalte pris, og selv om sælgeren ikke længere ejer varen, råder denne i princippet stadig over sin fordring, som han kan støtte ret på. Da det imidlertid ikke kan udelukkes, at en sådan fordring reelt er uerholdelig, har EU-lovgiver villet give hver medlemsstat valgfrihed med hensyn til, om ikke-betalingen af købsprisen, som i modsætning til ophævelsen eller annullationen af kontrakten, ikke i sig selv genskaber parternes oprindelige situation, giver ret til nedsættelse af afgiftsgrundlaget og tilsvarende modregning på de betingelser, som medlemsstaten fastsætter, eller om en sådan nedsættelse ikke finder anvendelse i dette tilfælde.

(jf. præmis 22-25 og 28 samt domskonkl.)

2. Afgiftspligtige kan påberåbe sig artikel 90, stk. 1, i direktiv 2006/112 om det fælles merværdiafgiftssystem over for medlemsstaten for de nationale retter for at opnå nedsættelse af deres grundlag for merværdiafgiften.

Borgerne kan således i alle tilfælde, hvor bestemmelserne i et direktiv ud fra et indholdsmæssigt synspunkt fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise, ved den nationale domstol påberåbe sig disse bestemmelser over for staten, enten når denne ikke rettidigt har gennemført direktivet i national ret, eller når den ikke har gennemført det korrekt.

I denne henseende er en EU-retlig bestemmelse ubetinget, når den indeholder en forpligtelse, som ikke er undergivet betingelser og ej heller, i henseende til gennemførelse eller virkninger, gjort afhængig af, at institutioner i Unionen eller i medlemsstaterne udsteder retsakter i så henseende.

Selv om denne artikel overlader medlemsstaterne et vist skøn, når de vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge nedsættelsens størrelse, berører denne omstændighed imidlertid ikke den præcise og ubetingede karakter af den forpligtelse til at tage nedsættelsen af afgiftsgrundlaget til følge i de tilfælde, der er fastsat i nævnte artikel. Denne opfylder således betingelserne for at have direkte virkning.

(jf. præmis 31, 32, 34 og 40 samt domskonkl.)

3. Selv om medlemsstaterne kan fastsætte, at udøvelsen af retten til nedsættelse af grundlaget for merværdiafgiften er underlagt opfyldelsen af visse formkrav, der bl.a. gør det muligt at bevise, at den afgiftspligtige definitivt ikke har modtaget en del af eller hele modydelsen efter, at transaktion har fundet sted, og at denne kan påberåbe sig et af de tilfælde, der er nævnt i artikel 90, stk. 1, i direktiv 2006/112 om det fælles merværdiafgiftssystem, bør de foranstaltninger, som dermed vedtages, ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at bevise dette, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

Idet nævnte direktivs artikel 90, stk. 1, og artikel 273, bortset fra de i selve bestemmelserne fastsatte begrænsninger, imidlertid hverken præciserer de betingelser eller de forpligtelser, som medlemsstaterne kan fastsætte, må det konstateres, at disse bestemmelser indrømmer medlemsstaterne et skøn, bl.a. hvad angår de formkrav, der skal opfyldes af de afgiftspligtige personer ved de nævnte staters skatte- og afgiftsmyndigheder med henblik på at nedsætte afgiftsgrundlaget.

Foranstaltninger med henblik på at undgå svig eller afgiftsunddragelse kan dog principielt kun fravige afgiftsgrundlaget for momsen, for så vidt som det anses for strengt nødvendigt for at opfylde dette særlige formål. De skal således påvirke målene og principperne i direktiv 2006/112 mindst muligt og kan således ikke anvendes på en måde, hvor de anfægter princippet om merværdiafgiftens neutralitet.

(jf. præmis 37, 38 og 40 samt domskonkl.)